

РЕШЕНИЕ

№ 7792

гр. София, 15.12.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав**, в публично заседание на 25.11.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7027** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК

Жалбоподателката Ю. М., гражданка на Република Т., [дата на раждане] ,притежаваща документ за задгранично пътуване № R 876928, с адрес на регистрация [улица], вх.Б, ет.4 представлявана от адв. П. К. от САК, обжалва Заповед с рег. № ЗДС-387 от 27.02.2014 г. на Началника на сектор „Миграция“-СДВР, получена на 23.06.2014 г.

Твърди в жалбата до съда, че същата е незаконосъобразна. Жалбоподателката подала заявление № 44245 от 17.12.2013 г. за удължаване срока на краткосрочното пребиваване на основание чл. 23 ал.1 от ЗЧРБ. Представила всички изискуеми се по закон доказателства , заплатила и държавната такса по Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси. Причините да поиска удължаване на визата били изцяло от хуманитарен характер и такива от личен характер съобразно чл.23, ал.1 от ЗЧРБ.

По-конкретно поддържа, че след Арабската пролет в Република Т., настъпило сериозно изменение относно спазването на човешките права на гражданите и най-вече на жените. С промяната в правителството на Т., били въведени множество норми заимствани от Шериата ограничаващи правата на жените, къде могат и не могат да работят.Ограничавало се пътуването и то само ако имат писмено съгласието на баща или съпруг, ако са на възраст до 35 год., др.

От формална страна сочи и, че оспорената заповед била немотивирана, защото не ставали ясни причините, поради които ѝ е било отказано продължаване срока на

визата.

При горните твърдения моли съдът да отмени незаконосъобразната заповед.

Ответникът-Началник на сектор „Миграция“-С., от отдел „Териториални структурни звена“ при Дирекция „Миграция“ към Главна дирекция „Гранична полиция“ не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Той се оспорва от лице адресат на акта и заинтересовано лице по чл.147, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 от АПК. Видно от отбелязване направено върху заповедта предмет на оспорване на лист 41 от делото, същата е връчена на лицето на дата 23.06.2014г., а жалбоподателят е подал жалбата до съда чрез органа издал оспорения акт, на дата 03.07.2014г. по описа на СДВР.

Установява се, че със заповед №ЗДС-387 от 27.02.2014г. на тогава Началник сектор „Миграция“ при МВР, е било прекратено производство по заявление за разрешаване срока на пребиваване на чужденец в Република Б..

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало по образуваната административната преписка № 44245 /17.12.2013г. по описа на сектор „Миграция“ – СДВР.

В сектор „Миграция“ - СДВР е подадено заявление за разрешаване на краткосрочно пребиваване от Ю. М. /У. М./, [дата на раждане] , гражданка на Република Т., притежаваща документ за задгранично пътуване № R. с адресна регистрация в [населено място], [улица], вх.Б, ет.4 на основание чл.23, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/ с цел на пребиваване - туризъм.

Към подаденото заявление № 44245 /17.12.2013г. на тунизийската гражданка са приложени: ксерокопие от националния паспорт № R.; документ за платена държавна такса по чл.10, ал.3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на МВР по Закона за държавните такси; декларация за осигурено жилище и издръжка, нотариално заверена; ксерокопие от личната карта на И. Н. Б., ЕГН [ЕГН], български гражданин, медицинска застраховка № 0032758.

Установява се от заповедта, че Ю. М. /У. М./, [дата на раждане] , гражданка на Република Т. влиза в Република Б. на 22.11.2013г. е с виза за краткосрочно пребиваване тип „С“, която е подала в сектор „Миграция“ заявление № 44245 /17.12.2013г. за разрешаване на краткосрочно пребиваване в Република Б. с цел на пребиваване - туризъм.

Комисията по разглеждане на заявленията за продължаване на пребиваване го на чужденци в сектор "Миграция" - СДВР е изразила становище, че не е налице правно основание за разрешаване срока на пребиваване в Република Б..

На 13.01.2014г. е връчено уведомително писмо на тунизийската гражданка, с което е уведомена за становището на комисията.

Извършена е проверка /докладна записка –лист 9 и 10 от делото/ на заявения адрес - [населено място], [улица], вх.Б, ет.4 на 14.02.2014г., при което е установено от служители на сектор „Миграция“ - СДВР, че лицето Ю. М. живее на горепосочения адрес.

От извършена справка в Автоматизираната информационна система /А./ на МВР се

установи, че до настоящия момент Ю. М. не е напускала страната.

При тези факти и на осн.чл. 141б т.1 от ППЗМВР административният орган разполагайки с материална компетентност съгласно заповед №з-2191 от 16.02.2012г. на Директора на СДВР, да издаде оспорения по делото акт, е прекратил производството на заявление № 44245 /17.12.2013г. по описа на сектор „Миграция“ - СДВР на Ю. М., гражданка на Република Т..

Компетентността на органа издал оспорения административен акт се доказва и с Удостоверение рег. № я-14464 от 14.03.2013г.

Със заповед на лист 45 от делото издадена от Генерална дирекция „Полиция“ от 2007г. на осн. чл.28, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗМВР са оправомощени държавните служители-началници на сектори , групи „Миграция“, СДП/ОДП, или отказват издаването на разрешения за краткосрочно и продължително пребиваване.

Съдът е указал на ответника с определение от з.з. от дата 15.10.2014г. да представи копие от становището на комисията, към което препраща оспорената заповед за да се откаже продължаване срока на издадената по-рано виза на жалбоподателката.

С писмо от 10.11.2014г. ответникът е представил заверено копие на становище рег.№ МГ 3748 от 29.07.2014г., в което се изтъква, че комисията по разглеждане на заявленията за продължаване на пребиваването на чужденци в сектор „Миграция“, е посочила, че няма правно основание за продължаване срока за пребиваване, защото по така представените документи, не били налице изискванията на чл. 23, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

От правна страна, съдът намира следното:

Според чл. 23, ал.1, т.1 изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г., от ЗЧРБ, чужденците пребивават в Република Б. краткосрочно - до три месеца в рамките на всеки 6-месечен период от датата на влизането в страната; срокът на краткосрочно пребиваване въз основа на издадена виза може да бъде продължен еднократно от службите за административен контрол на чужденците по причини от хуманитарен характер или по причини, свързани с извънредни обстоятелства, или по сериозни лични причини.

Пребиваването на чужденците на територията на Република Б. може да стане при наличието на някое от основанията, посочени в чл. 22, ал. 1 от ЗЧРБ или при получена закрила на основанията и реда на Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) - чл. 23, ал. 2 от ЗЧРБ.

При така посочените мотиви на оспорената заповед съдът приема, че същата е незаконосъобразна поради допуснато отменително основание по чл. 146, т. 2 , т.4 от АПК. Преди всичко, органът не е изяснил действителната воля на лицето относно съдържанието на акта, който претендира да му бъде издаден. Административното производство безспорно е образувано по молба на заинтересованото лице. Съгласно ППЗЧРБ молбата се подава по образец - Приложение № 2 към чл. 11, ал. 1 ППЗЧРБ за продължаване срока на пребиваване, респ. Приложение № 3 към чл. 12, ал. 1 ППЗЧРБ за предоставяне на право на пребиваване. В нарушение на задълженията си по чл. 9, ал. 1 и ал. 3 и чл. 28, ал. 1, т. 2 АПК административният орган не е проявил служебна активност при изясняване на волята на лицето относно съдържанието на акта, което е довело от своя страна до неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая в нарушение на чл. 35 АПК - отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК.

Спрямо посоченото от чужденеца основание по чл. 25, ал. 1, т. 11 ЗЧРБ за предоставяне право на пребиваване административният орган не е изложил никакви мотиви, а единствено е изброил приложените към заявлението документи, без да

вземе никакво отношение към тях - отменително основание по чл. 146, т.2 АПК. Административният орган е следвало да събере доказателства и с оглед личното и социално положение на чужденката в държавата си по произход, защото както самата тя изтъква в жалбата до съда след арабската пролет в Република Т., настъпило сериозно изменение относно спазването на човешките права на гражданите и най-вече на жените. Затова съдът приема, че с издаването на оспорения отказ е допуснато нарушение на чл. 8, ал. 1 ЕКПЧ. Съгласно същата разпоредба всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция. Намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите. В оспорената заповед липсват изложени каквито и да било мотиви за направена от органа преценка на обстоятелствата по чл. 8, ал. 2 от ЕКПЧ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна и делото - върнато като преписка на органа за произнасяне по заявлението за предоставяне на разрешение за пребиваване на жалбоподателя при съобразяване на тълкуването на закона, дадено в настоящето решение.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба Ю. М., гражданка на Република Т., [дата на раждане] ,притежаваща документ за задгранично пътуване № R 876928, с адрес на регистрация [улица], вх.Б, ет.4 представлявана от адв. П. К. от САК, Заповед с рег. № ЗДС-387 от 27.02.2014 г. на Началника на сектор „Миграция”-СДВР, получена на 23.06.2014 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган началник сектор „Миграция” - СДВР/понастоящем Дирекция "Миграция" към Главна дирекция "Гранична полиция"/ за произнасяне по заявление вх. № 44245 от 17.12.2013 г. на Ю. М. за удължаване срока на краткосрочното пребиваване на основание чл. 23 ал.1 от ЗЧРБ. при съобразяване на тълкуването на закона.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и СГП за неговото постановяване.

СЪДИЯ: